

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ - ΑΡ. ΤΗΛ. 4-75

Παρασκευή 12 Μαρτίου 1937

Χρονιά 6η - Αριθ. Φύλλου 255

ΓΡΑΦΕΙΑ] *Αντικρου στην *Εθ-
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ] νική Τράπεζα.

ΛΕΣΒΙΑΚΗ «ΣΑΤΙΡΙΚΗ-ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ» ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

‘Αποκρής! Ξεχάσαμε τη φτώχεια και την κρίση που για ψωμί το μάτι μας, αδέρφια, έχει μαυρίσει και δόστου και χοροπηδοί, πίνοντας σαμπάνια ήγουν ξυνο κρασί που άρεσει ή ψωροπερηφάνεια.

Χοροί χτές, χοροί σήμερα, κι’ αύριο και κάθε βράδυ. Νωρίς χορεύουμε δυο δυο, μα τις αούγες όμάδι τραβούμε γύρω το συρτό με σμόκιν και με φράκα όπου οι κωλοπετούρες των θυμίζουν πολύ βράκα.

Πήγα και γώ το Σάββατο σε μία χοροεσπερίδα να δω πώς άβαράρουνε οι γλεντζέδες μας την κρίση. Κ’ αισθάνομαι ύποχρέωση να γράψω έξ δσων είδα δσα μπορεί να πεί κανείς, χωρίς να κοκκινίσει.

Δίπλα στην πίστα δυο μικρές μα με μεγάλη προίκα όπλον άκαταμάχητον — γαμπρούς «έν τούτω νίκα» — καρδιοχτυπούνε για τον ίδιο όμορφο νεανία άλλ’ ό μικρός συχαίνεται του γάμου τά ήνια.

Στό θεωρείο από νωρίς μία μάνα με την κόρη τρώγονται ποιά θέ να τραβήξει τόμορφο τ’ άγόρι. ‘Η κόρη βιάζεται γιαγιά να κάνει τη μητέρα. μα κείνη προτιμώ να της τόν πάρει για πατέρα.

Μιά παντρεμένη τόν κουμπάρο της τρελά ζηλεύει γιατί με τη γειτόνισσα σκανδαλωδώς χορεύει! Και βρίσκει της γειτόνισσας ή κόρη πώς του μοιάζει και συμφωνούν κ’ οι φίλες της και κάνουν πολύ χάζι.

‘Απόμερα τρεις έφηβοι είκοσιοχτώ Μαΐων που έν άμαρτίαις πέρασαν τό νεανικό τους βίον κάτι «λουλούδια άμύριστα» να βάλουνε στό χέρι ζητούν για να τά μάθουνε πώς τρίβουν τό πιπέρι.

Γύρω τριγύρω κάθονται οι γονείς ώσαν Ρωμαίοι συγκλητικοί, σαν Κέρβηροι της ήθικης βαρβάτοι. Μα όπως θωρούν μ’ άφηρημένο μέσ την πίστα μάτι τό βλέπετε πώς νοσταλγούν τά χρόνια που ήσαν νέοι.

‘Ετσι κι’ αυτοί ένα άξέχαστο και τρελό καρναβάλι άγκαλιαστήκανε σφιχτά μέσ στού χορού τη ζάλη κι’ άντήλλαξαν ένα φίλι, τό πρώτο τους, κλεφτάτο ένψ οι γονείς των για ‘Ηθική κουβέντιαζαν πιδ κάτω.

Αυτό συμβαίνει άνέκαθεν. ‘Ο ‘Ερωτας δέν κάνει ποτέ του με την ‘Ηθική χωριό’ είνε κακιωμένοι. ‘Ο ‘Ερωσ είνε βιαστικός μα ή ‘Ηθική έπιμένει να του χαλάει τά σχέδια μ’ ένα παλιοστεφάνι.

ΚΩΜΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ : Δημόνικος και Νικήρατος

Δημ. (Μπαίνοντας στό γρα-
φείο του) Νικήρατι! (Χτυπά) τις
παλάμες του). Ρε Νικήρατι! (Χτυ-
πά τό κουδούνη). Ρε σν Νικήρατι!
(Σφουρίζει). Πού είση, ρε Νική-
ρατι!

Νικ. (Προβάλλει άπ’ τη μεσό-
πορτα). Μι φώναξις;

Δ. Τού λημόμ εξήγαγον. Τι σι
φώναξα!

Ν. ‘Εμ είχα λακριντί στου τη-
λέφουνου, τση δέ σ’ άγκα.

Δ. Μετά γυναικός ή άρρενος;

Ν. Γυναίτσα φουνή ήνταν.

Δ. Γιαυτό δέν με ήκουες. ‘Ο-
λόκληρος ό νούς σου και ό λογι-
σμός σου ήτο εις τό άκουστικόν
κέρας.

Ν. Δε βαρυέση! Δυάρα που δί-
νον για τσι γυναίτεις. ‘Αμ τ Νου-
μαρχία μι ρουτουσαν ένα αριθμό
προυτουκόλλου.

Δ. ‘Ωστε μισογύνης τυγχάνεις
τση σύ;

Ν. ‘Οχι μισογύνης αλλά δέ τς
δίνου πουλλη σημασία. Κατά-
λαβις;

Δ. Νενόηκα πούς σι πήραν τά
γρηάματα.

Ν. Δέν είπα πούς είμη γέρους.

Δ. Τού ίδιου ποιεί. Μόνον γε-
γρηακότες όθρωπ μπορούσιν να πε-
ριφρονοΰσιν την γυναίκα.

Ν. Δε συμφωνώ. ‘Υπάρχην ά-
θρωπ νιοι κατανιοι που είνι σου-
βαροί.

Δ. Χαντούμις τυγχάνουσιν οι
τοιούτοι τση να τού ξερς άπι μένα
του Δημόνικου. ‘Η νιός ή γι’ ά-
θρηπους, που κοχλάζει του αίματ
ώσπερ μουστός και άσβέστης δέ
σμαζώνιτη. Τάλλα ήγώ τ’ άκούγου
βρισέ. Τση δέν είνι άνάτιξ να
είναι και νέος τις σωματικώς.
Τό πών είνε ή καρδιά. Ξέρου ένα
σουρο γερ που δέ βγάζουσιν προ-
στάντουν ποδάριον οι νιοι. Ξέρου

έναν εξηκοντούτηδα που χάλασι
τόν χορόν των Τεκτόνων χορευών
μετά παρθένων και μη μέχρι φυ-
λακής πρωίας. Ξέρου ένα έτερον
πιδ πουλλών χρονών που φλάγι
τό τουρσέκιον του Παρθεναγω-
γείου, με τό κομβολόγιον άνα χει-
ρας τση περιμένι να σχολάσωσιν
τά κοράσια διά να τά παρ εκ των
δπισθεν. Ξέρου έτερον που έχι
κόρ εις ώραν γάμου και μολον-
τούτο τσάτ’σι προυψές παρα τόν
Μακρύν Αιγιαλόν ένα μοδιστρά-
κιον τση τούν πρόσβαλι, τούν έ-
κани άπ’ άσπρου. Ξέρου πάλι άλ-
λων που τούν συνέλαβι ή γυνή
του εις φιλικήν βεγκέραν την πα-
ρελθοΰσαν Κυριακήν των ‘Από-
κρεω’ σχεδόν συνομιλοΰντα άρ-
χαιοελληνιστι μετά του άφράτου
δουλικού της οικίας έν τψ ύπο-
γείφ, όπου είχε κατέλθει του καη-
μένου για να αναβιάσει φιάλην
οίνου. Νυν δέ φαίνιτη πούς θάν έ-
χουσιν δικαστήρια για διαζύγιου.

Ν. Τέγγι τέγγι γερ ξέρου τση
γώ πουλλοί. ‘Αλλά είνι ίξηρέσεις.

Δ. Κουλουτσίθια μετά ρηγά-
νεως! Τι θέλις να μι πεις δηλαδη
πούς είνι φυσικόν οι νέοι άνδρες
να άποστρέφονται τό γυναικειον
φύλον; Είνι σα να θέλις να μι
πεις πούς ή γ’ ήλιους ανατέλλει
άπό πίσου άμ τούν ‘Αγιου Παντι-
λέμοννα. Αυτό του πρώμα Νική-
ρατι, είνι εκ θιού. Δέν άκούς τό
άσμα που λέγι :

‘Από τά μάτια πιάνιτη
στά χείλη κατιβαίνει
κ’ εκ των χειλέων στην καρδιά
ριζώνει και δέν βγαίνει»;

Ν. Αυτό είνι για τούν έρωτα
τόν Πλατουνικό.

Δ. Μη λές μπουνταλαδοσύνας!
‘Ο έρωσ έστι νούς λουγιού. Πλα-
τωνικός τε και μη εις τό αυτό

τέρμα καταλήγει. Μη σι γιλοΰν α
καντάδι και τά άχ και βάχ. Θέλις
ά δουκιμάγλις; ‘Αμα δείς κανέναν
πλατωνικώς έρωτευμένον δόσιτ
τσεινου που ποθει ή αιμάσσουσα
δηθεν καρδιά του να δείς παΰου-
σιν διά μις τά άχ και τά βάχ ή
δέν παΰουσιν;

Ν. Αυτό δέν του παραδέχομνη.
‘Η γι άληθινός ή γι έρωτας δέν
άφίνι του νούς να πā στού κακό.

Δ. Στου καλό θέλις ά πεις.

Ν. ‘Η λόγους του λέγι.

Δ. Και όμως έδιτσει είνι ή νούς
νυχθημερόν τσ άς μην του κατα-
λαμβάνεις!

Ν. Μπουρείς ά μι τ’ άπου-
δειξίς;

Δ. Τού μόνου εύκολου. ‘Υ-
πόθες, πούς μπικιός τυγχάνων
βλέπς πρώτ φουρά ένα κουπιλού-
διον ώραιον τση τιτρώσκεται ή
καρδιά σου κερανοβόλως. Είση
έτοιμους να άρχίσεις καντάδας,
άχ-βάχια και τά τοιαΰτα του ίδιου
τό βράδυον. Αίφνης παρουσιάζε-
ται ό πατήρ του κορασίου τση σι
λέγι: ‘Αγαπās τό κορασίόν μου;
Τού θέλις; ‘Εχι δεκακισχιλιάς
λίρας προίκα, είνε μεμορφωμένον,
είνε τίμιον. έχι σπία τση πρά-
ματα, τσ’ ό,τ έχου έγώ τε και ή
μήτηρ του ούλα άπάνου σας θά
τά κάνουμι. Πάρτου άπόψι, γιατί
αΰριον θέλου να αναχώρησω εις
γην Αιγύπτου». Και υπόθες πούς
γίγνεται ή γάμους άψι σβήσι, φεύ-
γουσιν οι προσκεκλημένοι μετά τι-
νας ώρας και μένετε μόνου. Τι
θά ποιήσεις; Θά γονατίσεις ένώ-
πιον του κοπιλιδίου και θά του
λέγεις ποιήματα έρωτικα ή θά τό
βλέπεις τρυφερώς με τεθολωμένον
μάτιον και θάν άνιστινάγλις να έ-

τερμα καταλήγει. Μη σι γιλοΰν α
καντάδι και τά άχ και βάχ. Θέλις
ά δουκιμάγλις; ‘Αμα δείς κανέναν
πλατωνικώς έρωτευμένον δόσιτ
τσεινου που ποθει ή αιμάσσουσα
δηθεν καρδιά του να δείς παΰου-
σιν διά μις τά άχ και τά βάχ ή
δέν παΰουσιν;

Ν. Αυτό δέν του παραδέχομνη.
‘Η γι άληθινός ή γι έρωτας δέν
άφίνι του νούς να πā στού κακό.

Δ. Στου καλό θέλις ά πεις.

Ν. ‘Η λόγους του λέγι.

Δ. Και όμως έδιτσει είνι ή νούς
νυχθημερόν τσ άς μην του κατα-
λαμβάνεις!

Ν. Μπουρείς ά μι τ’ άπου-
δειξίς;

Δ. Τού μόνου εύκολου. ‘Υ-
πόθες, πούς μπικιός τυγχάνων
βλέπς πρώτ φουρά ένα κουπιλού-
διον ώραιον τση τιτρώσκεται ή
καρδιά σου κερανοβόλως. Είση
έτοιμους να άρχίσεις καντάδας,
άχ-βάχια και τά τοιαΰτα του ίδιου
τό βράδυον. Αίφνης παρουσιάζε-
ται ό πατήρ του κορασίου τση σι
λέγι: ‘Αγαπās τό κορασίόν μου;
Τού θέλις; ‘Εχι δεκακισχιλιάς
λίρας προίκα, είνε μεμορφωμένον,
είνε τίμιον. έχι σπία τση πρά-
ματα, τσ’ ό,τ έχου έγώ τε και ή
μήτηρ του ούλα άπάνου σας θά
τά κάνουμι. Πάρτου άπόψι, γιατί
αΰριον θέλου να αναχώρησω εις
γην Αιγύπτου». Και υπόθες πούς
γίγνεται ή γάμους άψι σβήσι, φεύ-
γουσιν οι προσκεκλημένοι μετά τι-
νας ώρας και μένετε μόνου. Τι
θά ποιήσεις; Θά γονατίσεις ένώ-
πιον του κοπιλιδίου και θά του
λέγεις ποιήματα έρωτικα ή θά τό
βλέπεις τρυφερώς με τεθολωμένον
μάτιον και θάν άνιστινάγλις να έ-

Το Αθηνέϊκο Σοφοικοπάζαρο

ΚΑΚΟΜΟΙΡΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ...

(‘Από σχολίο του ‘Ελ. Βήματος’
7-2-37)

«‘Ετσι άλλοι οι διασχίζοντες με
αΰτοκίνητον τό χωριον ή με τραϊνον
γίνονται δεκτοί και με ζητωκραυγας
άκομη. Κάτι παρόμοιον θά ήδύνατο
να γίνη και παρ’ ήμίν ΑΠΟ ΤΟΥΣ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ.»

Και γιατί τάχα μόνο οι διδάσκαλοι;
Σάμπως οι καθηγηται ή οι ιερείς δέν
έχουν στόμα;

ΑΣ ΦΡΟΝΤΙΣΟΥΝ ΛΟΙΠΟΝ...

(‘Από σχολίο της ‘Γερωντοκόρης’
26-2-37)

«‘Ας φροντίσουν τουλάχιστον οι
γονείς των να ΤΟΥΣ κλείνουν ΑΥ-
ΤΟΥΣ την Κυριακήν, εις τά σπίατια
των.»

Και τόν συντάκτην του σχολίου να
ΤΟΝ κλείσουν ΑΥΤΟΝ εις ένα δι-
μοτικόν σχολειον.

Η ΤΙΤΛΟΥΧΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

(‘Τύπος’ 26-2-37—Σχολίο)

«ΣΥΝΕΣΤΗ φαίνεται κάποια ΤΙ-
ΤΛΟΥΧΟΣ έπιτροπή, ή όποια, λέγει,
θα όργανώσει δημοσίας έορτάς και
παρελάσεις διά τάς δύο τελευταίας
Κυριακάς της άποκρηάς.»

‘Οσο για τόν τίτλο της ΤΙΤΛΟΥ-
ΧΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ παραλείπεται...
χαριν συντομίας.

ΟΙ ΜΑΣΚΕΣ

(‘Από χρονογράφημα του ‘Ελ. ‘Αν-
θρώπου’ 24-2-37 — Με ύπογραφή ‘Ο
Ίδιος’)

«Παίζουν άνήσυχα οι άνοιχτές
τρύπες των ματιών τους, και, όπως
κουνοΰν ΤΑ ΚΕΦΑΛΙΑ ΤΟΥΣ, είνε
σαν να σαρκάζουν με τη μοίρα, που
τις έταξε σ’ αυτό τόν προορισμό.»

Πρόκειται για χάρτινες μάσκες κρε-
μασμένες σ’ ένα σχοινί, που ό εύφάν-
ταστος χρονογράφος τις βάζει να κου-
νάν τά... κεφάλια τους. Γιατί όμως
όχι και τά χέρια τους;

‘Ο ίδιος λέει παρακάτω σε τόνο με-
λοδραματικό:

‘Εκείνη τη στιγμή ΑΝΤΗΧΕΙ
ΘΡΟΪ-ΣΜΑ ΡΙΓΟΥΣ ΣΤΟ ΣΚΟΙΝΙ,
άλλά δέν είνε παρά ό άέρας, που
φύσηξε με όρμη.»

... ένψ θά ταίριαζε να ήτανε τό
θρόϊσμα... μιās θηλιάς από τό ίδιο τό
σκοινί γύρω στού λαμό του ‘Ίδιου».

ΤΟ ΚΟΥΣΙΜΟ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ

(‘Από κύριο άρθρο του ‘Τύπου’
26-2-37)

«‘Ο Νείλος! Πρώτος ποταμός της
‘Αφρικης, ΔΕΥΤΕΡΟΣ του κόσμου,
έξ άπόψεως μήκους. ‘Εάν δέν ύπήρχε
Νείλος, δέν θα ύπήρχεν Αίγυπτος.»

Αυτό θα πεί μιá φορά δύναμις
του... τύπου. Να σου κουτσουρεύει έ-
ναν ποταμό και από πρώτο σε μήκος
να τόν κάνει δεύτερο. ‘Οσο για τό
«εάν δέν ύπήρχε Νείλος δέν θα ύπήρ-
χεν Αίγυπτος» έμεις νομίζουμε πως
άν δέν ύπήρχε Αίγυπτος δέν θα ύ-
πήρχε ούτε ό Νείλος ούτε ή.. νίλα
του κ. άρθρογράφου.

(Συνέχεια στη δεύτερη σελίδα)

ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ ΤΑ ΓΡΑΜΜΕΝΑ

Μιά τέως καθαρίστρια οδοντογλυφίδων σέ ένα εστιατόριο της Αθήνας, παλαιά πελάτις μου, ζητά τη συμβουλή μου γιά νά καταφέρει τὸ σύζυγό της νά μὴ ξενυχτᾷ ἔξω.

Εἶνε, ἀγαπητή μου ἀναγνώστριά, μιὰ περίπτωση πολὺ συνειθισμένη. Προφανῶς ὁ σύζυγός σας ἔχει κάποια φίλη. Ἐξακριβώσετε λοιπὸν πρῶτα-πρῶτα τοῦ κάθεται ἢ ἀντίξηλός σας. Κατόπιν μιὰ νύχτα Πανσελήνου, ὥρα 3 καὶ 43' μετὰ τὰ μεσάνυχτα, φορέσετε τὸ γαμήλιο νυχτικό σας καὶ κάμειτε ντυμένη μόνο μ' αὐτὸ, βόλτες γύρω στὸ σπίτι της καὶ μαζέψτε σὲ κάθε γύρο ἀπὸ ἓνα ἀντικείμενο (προτιμότερο τρίχα) πεταγμένο τὴν προηγούμενη μέρα ἀπὸ τὸ παράθυρό της. Χώσετε τίς τρίχες αὐτὲς κρυφὰ σὲ ἓνα τσιγάρο τοῦ ἀπιστοῦ συζύγου σας καὶ βάλειτε τὴν στάχτη ἀπὸ αὐτὸ τὸ τσιγάρο μέσα σὲ μιὰ κούφια στέκα μιλιάρδου. Πιάσετε κατόπιν τὴν στέκα ἀπὸ τὴν ἀνάποδη καὶ καταφέρετε τρία γερὰ χτυπήματα κατακέφαλα στὸ σύζυγό σας, τὴ στιγμή ἀκριβῶς πού θὰ ἀνεβαίνει τίς πρωινὲς ὄρες τὴ σκάλα καὶ θὰ βρῆσεται μεταξὺ τοῦ τρίτου καὶ τοῦ πέμπτου σκαλοπατιοῦ. Ἄν μ' αὐτὸ δὲ διορθωθεῖ, ἐπαναλάβετε τὸ ἴδιο πείραμα στὸ κεφάλι τῆς ἀντιξήλου σας.

Α. Λ. Ἐνταῦθα. Μὰ τί θέλετε νά σᾶς κάμω, μικρούλα μου, ἀφοῦ ὁ ἀρρεβωνιαστικός πού σᾶς ἐπιβάλλει ὁ μπαμπᾶς σας δὲν ἀγαπᾷ τὸ χορὸ; Ἄκουστε γιά τελευταία φορά. Φροντίστε νά βρῆτε ἓνα σουτιὲν καὶ μιὰ ροζ καλτσοδέτα ἀπὸ τὰ διάφορα ἀξήτητα ἀντικείμενα πού θὰ λησμονήσουν οἱ διάφορες ντάμες στοὺς μπάλλους τοῦ τυρινοῦ Σαββάτου. Κάμειτε μ' αὐτὰ ἓνα φυλαχτάρι καὶ κρεμάστε το στὸ ρολοῖ τοῦ μνηστήρα σας. Ἄν σὲ ἓνα χρόνον δὲν ἀλλάξει ἰδέες καὶ αἰσθήματα, παντρευτῆτέ τον. Θάναί ὁ καλύτερος σωφρονισμός γι' αὐτόν.

Ὁ Φακίρης ΑΓΑ ΧΑΝ

ΚΩΜΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

(Συνέχεια ἀπ' τὴν πρώτη σελίδα) ἔξερχεται καπνὸς ἐκ τοῦ στήθους σου;

Ν. Ἐμ' ἀφοῦ θὰν εἶναι πλιάγιναίκαμ παλαβὸς εἶμην νά κάθουμην νά βγάξω καπνοὶ τοῖ νά ἀνιστινάξω;

Δ. Εἶδεις τοῦ λοιπὸν πού τοῦ λὲς τὴ μουναχός; Τί γέγονεν ὁ Πλατωνικός ἔρωτος; Ἄνεχώρησεν εἰς περίπατον ἢ μᾶλλον πῆγι κάτοψ ἀπὸ κεκλεισμένα ἐρμητικῶς πνευμαθῦρια ποιῶν καντάδαν καὶ οὐφλαντίζων μεμερακωμένους, ἴσαμι νά τοῦ φέρω τῶν ἀλαφράδιον τὸ ἀντικείμενον τῶν ἀναστεναγμῶν του. Ἄγναντίμι, ὡς λέγουσιν καὶ οἱ Μωαμεθιδανοί;

Ν. Τί νά σὶ πῶ! Ἰγὼ θαρρῶ πούς ἢ γι' ἔρουτας εἶναι δυὸ λουγιῶ.

Δ. Τσὴ γὼ θαρρῶ πούς τὸ κεφάλιόν σου εἶναι χουντρό, ὡσπερ μλόπιτρα. Νεῖσαν. Πιάσαμι τὰς φιλοσοφίας τσὴ ξέχασα τί σ' ἦθιλα πού σὶ φώναξα.

Ν. Χύθται ἄμ τοῦ νοῦς; Δ. Χύθται γιά! Νεῖσαν. Μετάβηθι στὴ δλιάς τσὴ σάν τοῦ θμηθῶ σὶ ξαναφουναῖζου ἐκ νέου.

Τὸ Λεσβιακὸ τραγοῦδι

ΣΤΗΝ ΑΨΗ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

Μ' ἔσφιξε λίγο παραπάνω καὶ τὸν ἀγάπησα πολὺ. Μ' ἀπόψε πού μὲ περιμένει δὲν ξέρω τί νά κάνω. Τρέμω μὴν πάγω γιά μαλλί καὶ φύγω κουρεμένη.

ΤΡΙΒΟΛΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

Χορός. Βλέπε λ. νυφοπάζαρο. Φράκο. Βλέπε λ. βράκα. Σουριπρίζ πάρτυ. Ὁ ὄρος εἶνε ἀγγλικὸς καὶ σημαίνει γλέντι ἐξ ἀπῆνης, τὸ ὅποιον ἐν Μυτιλήνῃ προπαρασκευάζεται πρὸ εικοσασημέρου. Ἄγριογούρουνο. Τὸ κάνουνε μεζέ μόνον οἱ καλοὶ κυνηγοί.

ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

«Αὐτὰ πού κάμουναι εἶναι μουρῖσα πράματα». Δημόνικος «Τζανῆ! Πόση ὥρα ἤμουνα σὸ μπαλκόνι;» Μαν. Γούτος «Σοφοκλῆ! Εἶνε ἔξυπνη ἢ κόρη σου;» Γ. Καραμάνος «Μὴ ἀναγκάζεις εἶπω.» Α. Γαληνός «Μῆτσο! Εἶμαι καὶ κουβαρντάς.» Νίκος Πρίμπας «Ὁ χόος μας πέπει νά κάνει κότο.» Νινίκος «Μαμάκα. Χόρεψα πέντε φορές μὲ τὸν κ. Βασιλειοῦ.» Μία Δεσποινίς «Μπράβο, κόρη μου, μπράβο κόρη μου, μπράβο κόρη μου!» Ἡ Μαμά «Τοῦ ριζιλέψαμι κὴ τοῦ φράκου.» Βασιλάκης Κούμπας «Ἐχασα τ' φουρνῆμ.» Ζαφ. Γιαννέλης «Στραβομάρα εἶχες κὴ δὲ μ' εἶδεις;» Κα Πλ. «Ρὲ Μπάνι πάρ' τοῦ τῆτος νά πᾶμι στὴν Οὐτζᾶ τοῖ φάγαν οἱ κουράτο τὰ κτῶμα.» Ι. Καλλιμύκος «Γιά ζούλα! Ἀλλάξανε τὰ χρόνια.» Τζῶν Κεχαγιᾶς «Μὴν ἀπατάσθε! Τὸ πραγματικὸ ραμπάι εἶνε ἐδῶ!» Θ. Μαλακέλλης «Βρὲ Μακρόπουλι γιαιουρτσῆ, δὲν τάχης τ' ἀχνάργια γιά προῖδρους.» Ι. Γκιουζέλλης «Θὰ χορέψουμε μαζὺ μὲ τὸ Στρατάκη στὸ χορὸ μας.» Ν. Χριστοφίδης «Θᾶχουμε καὶ τριξιόνες (=ἀτραξιόνες).» Στρ. Αἰβαλιώτης «Ἄδῶ εἶναι ἡ γῆ τῆς ἀπαγγελίας (=ἐπαγγελίας).» Ἀργύρης Μπέμπης

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ

Θα σ' ἐκδικηθῶ!

Τὸν εἶχες μοῦπαν ἀγκαλιὰ εἰς τὸν χορὸν καὶ σοῦδινε φιλιὰ κρυφὰ καὶ φανερά, ἀδιάντροπη κυρά! Δὲν ντρέπεσαι τὸ μπόϊ σου δὲ σέβεσαι τὸ σόϊ σου καὶ μένα πού ἀτιμάζεις; Ἄχ καὶ νά σὲ τσακῶσω! Ἔνα μαχαίρι θὰ σοῦ χῶσω ἐκεῖ πού ξέρεις, κόφα, καὶ θὰ σὲ κάνω νά φωνάζεις σάν τὴν πρωτόγεννη τὴ σκρόφα. Ἡ Ἀόρατος Δύναμις (XIIη Μοῦσα)

Γλωσσοδέτης

Ἡ βραδυγλωσσία θεραπεύεται ἂν ἐπαναλάβετε τρεῖς καὶ ταχέως τὸ κατῶν φάρμακον: Πιτινὸς δίκουλος τρίκουλος χουντροπιτινικουλος. Κάννι ἀβγά δίκουλα τρίκουλα χουντροπιτινικουλα. Ὀγιους τα φά δίκουλιὰζ' τρικουλιὰζ' χουντροπιτινικουλιὰζ'. (Σιλ. Κ. Τσουκαρέλη)

Τ. Τ. Τ. Τ.

Ἄλλκ. Γ. (Πλωμάρι). — Ἐὐχαριστοῦμε γράφομε. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐπιφυλάσσονται πρὸς τὸ παρόν, μὰ θὰ λυθοῦν τὰ μάγια. Χ. Τσαντούλαν (Μόλυβον) — Θεορμὰ εὐχαριστῶ. Τσάλην (Παλαιόκηπον). — Δὲν εἶπαμὲ ἔτσι μὰ ἄς εἶνε. Ἐπιφυλάσσόμεθα.

Ἐπιγράμματα

ΕΙΣ ΚΟΛΑΣΜΕΝΟΝ

(Ἐπιτύμβιον)

Ἐγλέντησεν ὄσο κανεῖς τό φτεινὸ τὸ Καρναβάλι καὶ πέθανε μὲς τὴν κραιπάλη. Διαβάτη, μὴν τότε θρηνεῖς.

ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ ΤΟΥ «ΤΡΙΒΟΛΟΥ»

Ἄριστοκράτην ἐάν ἴδεις εἰς τὸν ὕπνον σου ὅτι χορεύεις κατ' ἐπανάληψιν κακὸς εἶνε ὁ ὄνειρος. Οὐῖσκυ ἐάν ἐνυπνιασθεῖς ὅτι πίνεις τὸ ἓνα ἐπάνω στὸ ἄλλο παρθένοσ δντας, βλαστήματα. Δημοσιογράφον ἐάν ὄνειρευθεῖς ὅτι χορεύεις στὴ «Χαραυγῆ» πρῶτα δντας ἔρωτα προμηνεῖ ὁ ὄνειρος σφοδρόν.

Η Κ Δ Ο Σ Η Ι Σ

Βασ. Ἀρχοντίδη. «Κουμπωμένος». Ἀνδρονίκης Ἀρώνη. «Κρητικῆ». Σ. Βουρνάζου (μὴ ταγ. ἐ. ἀ.) «Ἡ κόρη μου». Μαν. Γούτου. «Νοκ-ἄουτ». Λιλή Χατζηδήμου. «Μαγνητισμός». Δ. Λεοντή. (μὴ ποιητοῦ) «Γλέντια στὴ «Χαραυγῆ». Σ. Βαρελιτζίδη. «Χαρτοπόλεμος». Γ. Χ' Λάμπρου. «Ἡ καταρροή». Μ. Γιαννοπούλου. «Ἡ Γέρα». Δ. Παγιδα. «Δωρικὸς ρυθμός». Στρ. Ἀντωνίου. «Ἡ ὥραία παρέα». Στέλιου Σουρλάγκα (ἡ Μπαρμπα-στέλιου) «Πῶς χορεύουν οἱ νέοι». Π. Γεωργαντή. «Πολιτικὰ σῆξα». Ἄντ. Καραγιάννη. «Ἡ σπαρταριστὴ σάτιρα». Ν. Παρασκευαῖδη (μὴ ἠλεκτρολόγου) «Ἡ λυρική ποιησις». Κ. Δειλινοῦ. «Προσποσεις». Γ. Κορφιοῦ. «Τὸ μέλι». Ν. Κλήμη. «Τὸ ὑποπρακτορεῖον». Μαν. Καραγιάννη. «Εἰσαγωγή στὸ γλέντι». Α. Βουλουβούτη. «Ποιητικαὶ ἀποτυχῆαι». Τζ. Τζωρτζίδη. «Ὁ Μπαρμπαγιώργος». Ἄθ. Τζωρτζίδη. «Ἐστωικοὶ χοροί». Δ. Βασιλείου. «Ὁ κολιὸς ὡς πρόγευμα».

Τραγοῦδια μὲ ἀποσιωπητικὰ

Ἐγάρχει κάποια γλῶσσα πού ὄλα τὰ ἐκφράζει, Σὲ λεξικά μας τόσα κανένας δὲν τὴ βάζει,

Κι' ὄμως, μιλάει φῖνα! Νά! Κόττα λόγου χάρι: Τί λὲς σὲ μιὰ τσαχπίνα πού τῆνε θὲς ζευγάρι:

- Πᾶμε νά (1)
- Ὅρα εἶναι νά (2)
- Ἄν θέλετε νά (3)
- Θὰ (4)

Σάν γίνει ὅτι γίνει, κεῖ πού παιζογελάς, κάτι σοῦ λέει ἐκείνη καὶ σοῦχεται νταμπλάς!

- Θέλω (5)
- Γιατί θὰ (6)
- Καὶ τότε σὺ τὴν (7)

Τὸ ρωμάντζο δυὸ ψαριῶν

Στὸ Μῶλο χθὲς ψαράκι θηλυκό, ψάρι ἀρσενικό βόηκε γλυκό. Ἐῖ' ἔγιν' ἀμέσως σύστασις ἀνάλογος καὶ ὁ ἔξης ἀδιάντροπος διάλογος:

Τὸ ἀρσενικό ψάρι: — !
Τὸ θηλυκό: — !
Τὸ ἀρσενικό ψάρι: — !
Τὸ θηλυκό: — !

Τ' ἀποσιωπητικὰ πάλι ξεφύτρωσαν σὰ μανιτάρια. Μά, φυσικά... Μιλοῦνε, ἀδερφέ, τὰ ψάρια;

- Α...ος Καρ...άσης
1. ...Νά κάνουμ' ἓνα γύρο.
2. ...Μπύρα νά σᾶς σερβίρω.
3. ...Νά βρῶ ἓνα ἄντ.
4. ...Θὰ γλεντήσωμε, γιατί θάναί κλειστό
5. ...Χίλιες, ἐκατὸ δραχμάς.
6. ...Θὰ τίς δώσω τῆς μαμάς...
7. ...Τὴ μάνα καὶ τὸν κύρη βλαστήμας.

ΛΕΣΒΙΑΚΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

(Ἀγιασότικο)

Ἐδγίου πλιρόντι οὐλα

Του κ. Στρ. Αναστασέλι

Μὸ τσι χάραξι τσι βγέναν γι ὄρθις π' τα κμάσα, ντούζντζι τσι βρόντα του κολόχτινου. Σιρπιτὶ σὰ μπερδία ἐρχι τ' σαγίτα τσι πλόμζι του πανί σάν Ἄνικσ τιν γί. Τσι σκουονόνταν γι ἰγιτόνι τσι τανούσαν ζτι δλιάντουν ἰσταχλίδις (1) χαρὰ χαρούμινι. Ἐστειβγι στὴν ἀπλουσά (2) τσ ἀμπόλιβγι τς κλουστὲς ἀνάμιξα τσι τότισου ἀκούγιγντου του τραγοῦδ ξικάθιθου τσι πάλι ντούζντζι του κολόχτινου τσι νούστμιζντιου. Βρόντα, τσι γιου κόρφουσιντζι ἔτριμι σὰ γκουφτὸς μπαλιζές. Ἄτζ' ἰλιους ζτ μουρφιά ἀτζ' ἰλιτσά φουνί, ἀτζ' ἰλικὸ τσι τ ὄνουμαντζ. Φὰδ μι εστμόνι φανόνταν γι καμὶ τσι γιου ζιβντάσιντζ. Πόσα ακριφὰ πιρνούσαν π τα μτάργια, πόσις πίκρις τσι βάρσανα! Τσι βρόντα τσίνι. Μνιά παραγουριά ἰχι στὴν ἀγάπιντζ, τσι κίγιγντζι (3) σὰ ντ ἀγιδόνι. Σάμπ χαδέβγι δγιουλατζ' ἰς μ τα δαχτίλιαντζ τς κόρδις ἔδγετς τσι γι φουνίντζι τς κλουστὲς.

«Οὐλί αγαποῦνι τι ζουγι μα γὸ αγαπὸ του χάρου γιὰτι δὲ θέλιι τίχι μου ὅπ αγαπὸ νά πάρου.

Σι μπαχτσὲς τσι γὸ φιντάνι νά σ' ἀπαρνιθὸ δὲν γκάνι.

Μνιά γαρουφαλιά στου παναθῖρ χαδέβντου μὲς τν ἀνιλαμπὶ τς μέρας τσι κνιόντου σίγκουομ ζτ ἀγιρὲλὶ μ καὶ κουμπέλια (4) π τα μινάλι μ του ζιβντάντζ τσι μ τα τραγοῦδγια. Μπρουβέρναν τα μτέλιαντουν τσι κάθα π πότζι τ γλάστρα ἔστειβγι τσι φούλα ντα. Τσι πέρναν τσίνα π τα χιλέλιαντζ τ θουργιά τσι ξιμτζιζαν π' τα φκάργιαντουν ουλόφουνα, κνικάτα. Σαβατόβραδου ὄς Σαβατόβραδου, ἔκουφτι τσ ἀπ ἓνα τσι πέταντου π του παναθῖρ. Πουκάτου βόιςκντου πάντα Λίγιας τσ ἰρπαντου μίρζιντου τσ ἰβαζίντου ζτ ἀφτίντ τσι δγέβνι. Πᾶς τα μισάνιχτα ἰρχουντου μ ντ παραḡγιαντ τσι τραγοῦδγι. Τσ ἔτριζι πουπάνου του παναθῖρ τσ ἀπ τν αραγουμάδα ἀφκρούντου τσι λόγιαζι τ Ἄτζ' ἰλικό. Οὐλα μ του τραγοῦδ τάλιγι, του τί τραβέι π τ ἄλου Σάβατου πόντν ἰβλιπι, τσι τί καμὸ τσι λάβρα ἔχι μὲς τα ζουντικάντ. Τσ ἔνιουνι γι μάνατζ τσι τσίρζιντζ τσι στυαδγιζάντνα. (5) Μιταχιά τραγοῦδ παραπουνικὸ ζντ γκριβατὶ ἀκούγιγντου π ράγιζι πέτρις.

ἘΓια ἓνα μ κκουτόνουσι γιὰ ἓνα μ κριμνοῦνι γιὰ ἓνα μὲς του σπῖτι μας δὲ θέλιν νά μὶ δοῦνι Βάρσανα καμὶ ὄς πότι του κουρμάκι μου θα τρῶτι»

Τσ ἔτρουγι του σκότιντζι γι μάνατζ π τν ἰχι μουναχί, τσ ἔκλιγι τουβγιόντζι τσι τα καλάτζ, ντ γκουπιλιάντζ τσι τα κισμέτγια π χάναν, τς καφέδις π πότζι π χρόνια ντ Μπουρτουκλιά μ του ζιβντά τ Ἰνγκουλέλι πούχαν λόγου δουζμένου α πίζιν ζμπιθιρκό.

Ἰνγι τα ζιντούτσα πόνταν ζίγκα (6) π τς προῦτεις διπλουμένα, π μουςκουβουλούσαν π του τριφίλι του μαγιατκου τσ ἀπ του μόςκου.

Τι μακάτγια (7), τί σίματα (8),

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»
 ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ

ΛΕΣΒΟΥ	ΔΡΑΧ.	120
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		175
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Λ. Ἀγγλίας	1
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ	ΔΡΑΧ.	2.50

Οι συνδρομές προκληθώνται
 Προϊστάμενος ἐργασίας
 ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
 Κατοικία : Βαρεϊά

πκαρουπάνια, γκλουβουπάνια (9), καπλαντζίματα, σιτζ'αντέδισ τσ'απι μπακιρικά βλούσαν τα ζουφιδέλια. Ινγκουτσιργιό, όχι ζαλια μπάλια τσ'ακόμ'έκανι τ'Ατζ'ιλικό. Τσι νά, απάνου π'θέλαν α'ξαραθμίσιν τσι γλ'γουνίντζ'φαρμάκουσι τα γιρατίργιανταν του παλιουκουπιλούδ. Μάγια τς πίτσι τσι πίρι τα λουγικάντζ του γιμνουπουλί ζάπ τουν ανιγιλούσαν!

Καλό τσ'άκσου του κουπιλάρ μου πούνταν φτουχός, έν'ίνταν για του ζπιτικόντουν.

Ούλα ένταν ζτι μπένα χαζιρμό του γαμπρό απάντιχι του ζπιτ'ν'άνισο ζά'ρόδ'γιμάτου π'τα καλά τσι τς ζουδγές. Έλα όμους πένι γέντου γι γνόμ'τ'Ατζ'ιλικού. Πά'γινι τσ'ιρχουντου γι Προυτουκλιά μ'τα πιζκέσα αμ'μόπους πάγινι.—Φτός τα'όχι'άλους.—Πίρι τν'απόφασ'Αίγιας τσι πίγι ζτου τζ'ιρ'τ'Ατζ'ιλικού ατόζιντ'α κόπο π'ι μάνα του νιρό. Φτός ένταν ά'θριπους ζιρβός τσ'άναγκους τσ'ένι'απουφάγ'ιζι'προυζινίτιργια α'τουν'κουντέπο.

- Όρα καλί μπαρμπα Αθανάσ.
 - Καλός του παλικάρ.
 - Θέλου α'ζι'πίσου πατέρα.
 - Αντίχι χ'ρα νι γι'μάνας;
- Μαχιργιά α'τουν'χιτίας έ'θαν'βγαζι'έμα.

Έφαγι'φουτγές. Έμουσι ζτά'κόκαλα τ'πατέραντ'α βγάλι'του'άχτιντ.

Μνιά τσι'δγιό ζτ'Ατζ'ιλικό.—Τό τσι'τό—γι'θα μ'ακλουθίγ'ις γι'έ'μι'βλέπς'πλιά.

Μ'του'πρότου'λάλιμα'τ'πι'τνούν'ζάμπ'ούνταν'λουπαζμένου'του'χουργιό'τριγιά'ζ'παλικάργια'μι'μνιά'γκουπέλα'λαφρουπατούσαν'τσι'δγιαβέναν'του'χουργιό. Καμέ'ρουσι'γι'μέρα'τσι'γίνι'βουβόδιν'τρου(10) μές'του'χουργιό. Αργά'γι'ουχτρί'τ'Αθανάσ'τραγούδ'σαν'του'κάμουμα'τς'κόρζιντ'τσι'ξιδ'τσιουνόνταν(11). Τσι'φνού'πόνι'κάτσι'ασινι'τσά'μίγια'πουτές'πάζ'τμίτιντ'έσταζι'φαρμάτσ'αχίλιντ.

Ίδι'τσ'απούδι'έστλι'μι'μέρις'αθρόπ'ζτ'χουσανόντουν(12). Κατι'βίκαν'τσι'Αθανάγ'ις'καλουδέ'χτισιντζ'. Έγ'ιτσι'πούνταν'αγρι'γιουλατς'μένους(13) πίτσι'ζτου'Αίγια'τ'κόζιμ'τα'ικράμνια.—Έ'ότ'γίνι'γίνι'γαμπρέ, άγ'ιντι'α'ζας'βλουγίζουμι'τσ'απ'του'τσιφάλι'μας'τσ'ακόμ'απάνου.

—Αντίχι'ό'πιθιρέ, παπάς'γίνι'τσις;

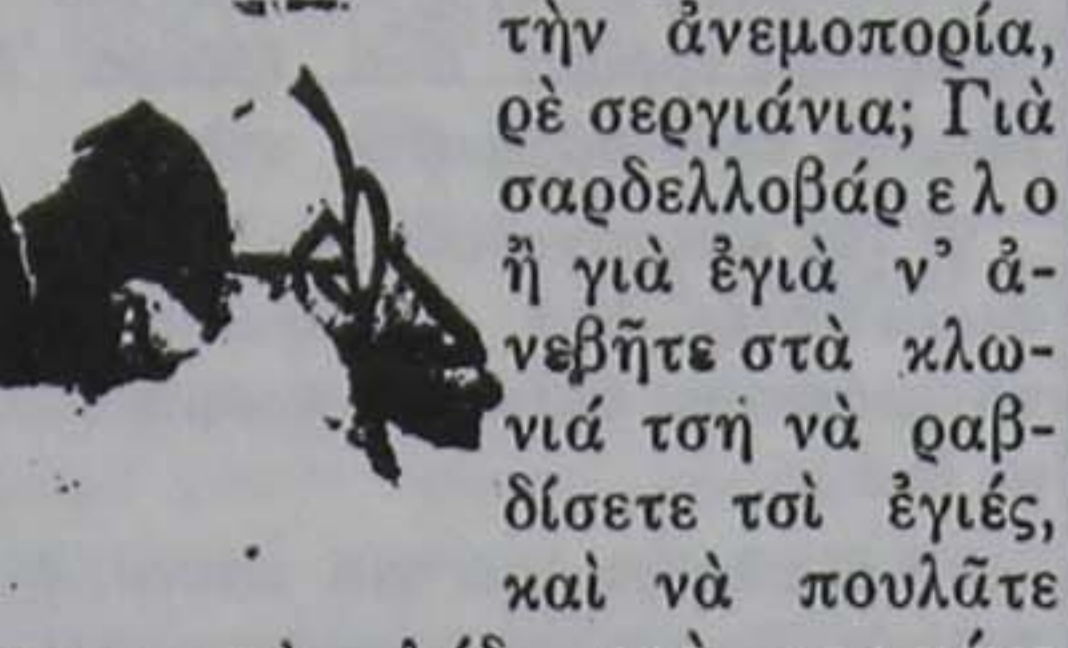
- Κόπς**
 ΓΛΩΣΣΑΡΙ.— 1. Κεφλίδες. 2. οι κλωστές, τα σιμόνια. 3. Ένθουσιαζόταν. 4. Μπουμπούκια. 5. Τη δέργανε. 6. Γεμάτα. 7. Καθημερινά μενιρλίκια. 8. Σκολιανά μενιρλίκια. 9. Καλύματα των ραφιών. 10. Σκάνδαλο, σούσουρο. 11. Έξεδικούντο. 12. Στόν κρουφάνα τους. 13. Έξω φρενάβ.

Στό ΔΙΟΝΥΣΟ θά'βρ'ητε άγνά'πιατά.

ΣΜΥΡΝΕΪΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Περί τσ'ή'άνεμοπορίας
 Τοϋ κ. Π. ΒΑΛΑΚΗ

Τό'λεπόν, μωρέ'κύριε'Στράτο'μου, ίκαταπιαστήκατε'και'σείς'οί'χεζ'άδοι'οί'Μυτιληνοί'μ'έ'τό'σπόρτι'τσ'ή'άνεμοπορίας! Φουρτούνα'στά'πατζαλκίγια'σας. Τί'τ'ήνε'περάσατε

τήν'άνεμοπορία, ρέ'σεργιάνια; Για'σαρδελλοβάρ'ε'λο'ή'για'έγιά'ν'ά'νεβ'ήτε'στά'κλω'νιά'τση'νά'ραβ'δίσετε'τσι'έγιές, και'νά'πουλάτε'ύστερις'τ'ό'λάδι'για'γυωμένο'χρουσαφι; Έ'άνεμοπορία'έννε'ζόρικη'δουγιά'και'θέλει'νά'τό'λέει'ή'ψυχή'σου'άγοιώτικα'γεμίζεις'τ'ή'σέλλα'σου, μετό'συμπάθειο. Α'μέ! Α'ρώτα'έμένε'να'π'ού'είμαι'τση'δουγιάς'και'μ'ήν'άκοϋς'τόν'Κά'βουρα. Ξέρεις'π'ούδ'είνε'ό'έφευρέ'της'τση'άνεμοπορίας; Έγώ. Μ'ήν'κυτάς'τήν'κοιγιά'μου. Τότενες'δέν'τήν'έιχα'μεγάληνε'άκόμας. Α'κου'νά'δεις'π'ώς'ιγένηκα'άνε'μοπόρος.

Μιά'μέρα, Αύγουστος'μήνας'ήτανε, ίκαθόμουνε'στό'Κέ'του'Κορδεγιού'έκειδανανάς'δμπρός'στην'πατισερή'μου'κ'ί'ψάρενα, με'τό'καλαμίδι'μαρμπαπούνια. Ξάφ'νου'βλέπω'μιάν'Έγγλεζοπούλα, π'ού'ήρχε'πλάι'μου'κ'ί'κατσε'κ'ί'διάβαζε'ένα'σύγγραμα'του'Ίου'λίου'Βέρνη'κ'έ'εχε'μέσα'και'εικο'νογραφίες. Για'νά'πιάσω'κουβέν'τα'με'τήν'Έγγλεζοπούλα'τση'λέω'δμορφο'πιθάρι'μόνε'π'ού'τ'όχουνε'ανάποδα'τυπωμένο. Τά'σκοινιά'και'ό'στόμας'του'ίπρεπε'νά'ήν'τουσαν'άπ'ό'πάνω. Ίγέλασε'ή'μαρ'γιόλα'π'ού'λές, και'μ'ού'λέει. Έγ'γλέζικα. Έγώ'ξέρεις, τ'ά'Έγγλέζι'κα'τά'ίπαιζα'τότενες'στό'μικρό'μου'δαχτυλάκι. Μ'ού'λέει'τό'λεπόν:

— Δέν'έννε'πιθάρι. Α'ερόστατο'έννε, και'πετάει. Τ'όχουνε'κάνει'άπ'ό'πανι'πισωμένο'και'τό'ιγεμί'σανε'καπν'ό'και'πετάει.

Ίμαράθηκα, αλλά'δέν'ίχασα'τή'ψυχραιμότη'μου.

— Έμένε'να'θ'ά'μ'ού'πεις, τση'λέω, τί'έννε! Τ'όπα'πιθάρι'για'νά'σέ'κογιονάρω. Έγώ'έχω'ένα'τέτιο'στό'πατάρι'τση'πατισερής'και'πε'τάω'κάθε'Κεριακή. Θές'νά'τό'δεις; Πάμε'στό'πατάρι.

— Όχι, μ'ού'λέει, γιατί'μ'έ'πε'ριμένει'ή'Μαμά'σήμερις, μ'ά'θ'ά'ρω'τήν'Κεριακή'για'νά'σέ'δ'ω'π'ού'θ'ά'πετάς, και'νά'πετάζουμε'και'ματζ'ύ.

Σάν'ίφνε'ισυλλοιζόμουνε. Και'τό'ώρα'σάν'έρχει'τήν'Κεριακή'τί'θ'ά'τση'π'ω; Ψέματα; Νά'μ'ήν'τά'πο'λυλογάμε'ώς'τήν'Κεριακή'τό'έιχα'τεγειωμένο'τό'αερόστατο. Ίπ'ήρα'καρραβόπανο, τό'ίπισσωσα, τό'ί'ραφα, τό'ίζωσα'με'σκοινιά, ίκρέ'μασα'στην'τρύπα'του'δμπρός'και'λίγο'χαμηλά'ένα'καζάνι'μ'έ'στουπ'ι'βουτημένο'στό'πετρόλαδο, ίκρέ'μασα'π'ό'κάτω'μιά'σκάφη'για'δυ'ό'ανομάτους, ίδωκα'φωτιά'στό'στουπ'ι, ίφούσκωσε, π'ήρα'μ'ές'τή'σκάφη'τ'ή'μικρούλα, ίκοψα'τά'σκοινιά'μ'έ'τ'ή'μάχαιρά'μου'κ'ί'ί'φύαμε'του'ψήλου. Έ'μικρή'τά'ί'χασε'στην'άρχή. Ίφοβ'ήθηκα'πολύ'γιατί'είδα'μ'ές'τ'ή'σκάφη'νερό.

Ύστερις'τήν'ίπ'ήρα'στην'άγκαγιά

ΜΙΤΙΛΙΝΕΪΚΗ ΣΙΝΕΡΓΑΣΙΑ

Απομνιμουνέβματα
 Του κ. Β. ΑΠΙΚΟΥ
 (κιν. εν'αποστρατία)

Του'κιρ'ό'κίνου, κ'ιρ'Τρίβ'ολα'αρχιψέφτ, ί'Θρασίβ'ουλουσ, ί'Ρόμ'πινζονς'τσ'ιγ'ό'έδιτσι'που'ψαρέβ'γαμι'ζτα'Μιρσίνια'μι'του'«Λέ'ουν»'ντ'γκαζουλίνα'μας, π'ίραμι'τιλέγραφου'αμ'του'πρακτουρίου'τ'Θρασίβ'ουλ'πουσ'έρχιτι'ι'Βινι'ζέλουσ'ζτ'Μιτιλίνι. Ίνταν'Μά'ίτους'μίνας, τα'πλιά'τσι'τα'ζλά'π'για'άλα'γινημένα'τσ'άλα'ζιβγα'ρουμένα'τσι'γιαφ'τό'ούλι'ι'μανία'μας'ξιδίμινι'ζτου'ψάριμα. Τσι'μ'ι'θαρίτι'πουσ'ίμασταν'καλί'ψαρά'δισ! Ό'τ'αβτζ'ιδις'τέγγι'τσι'ψα'ράδισ. Απ'ι'σίνιργα'όμους'ίμασταν'καλά'αρματουμένι. Δέ'μας'έλιπ'ι'τίπουτα. Γιατι'ι'μακαρίτς'ι'Θρα'σίβ'ουλουσ'ένταν'πουλι'μ'ρακλις'τσι'τα'ίθιλι'ούλα'τα'ζουστάτ. Ίχαμι'δίχτια'κ'βάρα'πόστις, τσι'λουγιό'ντου'λουγιό. Απ'ι'μαρμ'πα'πουνόδιχτα'ίσαμι'αστακόδιχτα. Ίχαμι'σιρτές'μι'τα'ρουδανέλια'αμ'τν'Αγκλία'φιρμένις'κατιφθίαν, ίχαμι'πιταχτάργια, σίνιργα'για'τ'αχταπόδγια, για'τα'καλαμά'ργια, καμάτσα'μπόγια'μπόγια'τσι'τα'λιπά. Ίχαμι'τσι'φουφού'μ'ές'ντ'γκαζουλίνα'τσι'τγάνι'για'νά'τγανίζουμι'τα'ψάργια'π'αγόραζι'ι'Θρασίβ'ουλουσ...

Έρχιτι'ι'Βινιζέλουσ'ίπ'ι'Θρα'σίβ'ουλουσ'τσι'πέταξι'αμ'τ'χαράτ. Σκόνουμι'άγκουρα'τσι'τα'πριμί'ζουμι'για'τι'χόρα. Τουν'αγάπα'του'Βινιζέλουσ'i'Θρασίβ'ουλουσ'ό'ζου'κανένας'ζτου'γκόζμου, π'ό'πουλι'τσ'αμ'του'γκιρ'Απόστουλου'του'Σιφνιό, τσ'αμ'τ'Αλιπδέλι'τ'ό'απ'ι'μένα.

Ίστιρ'απ'ι'τ'όις'μέρις'μας'καλί'ένα'βράδ'του'Ρόμπινζον'τσι'μένα'ζτου'σπίτιτ'i'Θρασίβ'ουλουσ'τσι'μας'λέγι.

Ίκιρ'Πρόδ'ιδρους'θέλι'νά'πάμι'νά'ψαρέψουμι'μι'του'«Λέουν»'ταχιά'πουρνό'πουρνό'κατα'τα'Μιρσίνια. Του'λιπόν'π'ρέπ'νά'τ'δίζουμι'ούλι'μας'τν'αζία. Θαν'έμπιτι'μ'ές'ντ'γκαρότσα'τ'Ατζ'ιλι'τό'ρα'αμέζους, θ'ά'πάτι'ζτου'Πλου'μάρ'θ'ά'φουνάξιτι'ακριφά'του'Έτόδουλου'του'ψαρά, τσι'του'Για'κιμ, τσι'του'Γιόργου'τσι'του'Τσαρό, τσι'θ'ά'τς'πίτι'νά'παν'νά'ρζίν'αχάραγα'τα'μαρμπαπ'νόδιχτά'ντουν'ζτα'Μιρσίνια, τσ'όσα'μαρμ'πα'μου'κ'ί'π'ήρε'θάρρο...

Όσο'άναβε'τό'καζάνι'ίπετάγαμε. Κατά'τό'ά'πογεματάκι'μ'άς'ίπ'ήρε'ό'ύπνος—ζέστη'βλέπεις—και'κατά'τό'βρα'δυν'ό'σάν'ίτέγειωσε'τό'πετρόλαδο'κ'ί'κατέβηκε'τό'αερόστατό'μας, ί'ξυπνήσαμε'άπ'ό'τό'χτύπο'π'ού'ί'κ'ανε'ή'σκάφη'κατά'γής. Κατά'σύμπτωση'έίχαμε'πέσει'στην'πλα'ταία'του'Κορδεγιού. Έ'Έγγλεζο'πούλα'μ'ού'ίδωκα'τό'χεράκι'τση'μ'ού'έ'ικανε'θένγκιμου'βέριμάτς'κ'ί'ί'φνε. Έ'μένα'μ'έ'π'ήρανε'στά'χέρια'οί'Κορδεγιώτιδοι'και'μ'έ'π'ήανε'στην'πατισερή'μου. Τό'αερόστατο'τό'ίχάρισα'τ'ών'παιδιώνε'για'νά'παίτζουνε.

Και'θ'ά'μ'ού'π'εί'έμένε'να'ό'Κά'βουρας'νά'γραφ'τώ'στό'Σύλλογο'τση'Ανεμοπορίας, άφ'ού'έγώ'κ'ί'ό'Βέρνης'έίμαστένε'οί'έφευρέτες'τση'Μίσθητι'μου'Κύριε.
 Π. ΒΑΛΑΚΗΣ

ΛΕΖΒΙΑΚΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

Αποκριγιάτικα

Γάμους'γίνουνταν'ζτου'κούνουπα' [του'ζπιτι, ασπέθα'πέταξι'ζτου'ψήλου'του'που' [δ'άρι. —Τρέξιτι'γιατρι, τρέξιτι'γιανιτσάρι'νά'γλιτόζιτι'του'ψήλου'του'πουδ'άρι. Νά'κι'ου'μέρμιγκας'μι'του'μπαλτά [ζτου'ν'όμου —Πάρτι'μι'κι'μ'έ'ξίλα'για'νά'ζας [κόβου. Νά'κι'ου'τζιτζιρας'μι'του'δγιουλι [ζτου'ν'όμου —Πάρτι'μι'κι'μ'έ'χαράδισ'νά'ζας [πέζου. Νά'κ'ί'μέλις'α'μι'τι'μπουδιά'ζτι'μέρι —Πάρτι'μι'κι'μ'έ'φαγιά'νά'μαγιρέ' [βου.

(Α'λ'ε'ς'παράλαγές'διμοσιέφτιζαν'σε'π'ροί'γούμενα'φίλα'του'Τρι'βόλου)

Απόψι'ν'ι'Απουκριγιά'μι'κάκνις'τσι'μι'πούλις'τσι'άβριου'ζαρακουζτι'μι'κτσά'τσι'μι'φασούλις.

Πιράσαν'ι'γι'Απουκριγιές'που'ξιφαντόνι'ν'ι'γριγιές. Πέρασι'τσ'ι'γι'Απουκριγιά'που'ξιφαντόνι'τα'πιδιά. Πιράσαν'ι'γι'Απουκριγιές'ίρτανι'γι'Τιρινάδισ'ίρτι'μιγάλι'ζαρακουζτι'που'κάνιν'τις'μιτάνις.

(Σιλογί'Βαγ. Καραγιάνι)

π'ούνια'πγιάσιν'νά'τάχιν'μ'ές'του'κουφίνι'τσι'του'κουφίνι'μ'ές'τ'βάρκαντουν'στσιαπαζμένου. Ισ'ις'θ'άν'ίσι'απ'όξου'ζτ'μάντρα'τσι'θ'ά'λουγιάζιτι. Μόλις'φανούμι'ιμ'ίς'μι'του'«Λέουν»'τσι'ρζίζουμι'τι'μ'π'ρότ'πόστα'τα'δίχτια'μας'θ'ά'γνέψιτι'τς'ψαράδισ'νά'π'άν, τν'όρα'που'ιμ'ίς'θ'ά'κάνουμι'βόλιτς'μι'τ'σιρτι'γίρου-γίρου'ζτου'νιζι, ν'ανιβά'σιν'μάνι-μάνι'τα'δίχτια, νά'π'ριμ'πλέξιν'μ'ές'όσα'μαρμπαπούνια'έχιν'πγιάζιμένα, νά'τα'ξαναρζίζιν'ζτου'γιαλό'τσι'νά'παγένιν'απ'έδιτσι. Νά, πάριτι'μαζί'ζας'τσι'τούτανα'τα'ίκουσ'τα'λουγίζγια, νά'τς'πλι'ρόσιτι'όσις'ουκάδισ'πγιάσιν'απ'ένα'λουγίτζ. Νά'τς'ουρκίζιτι'όμους'π'ρότα'πουζ'δ'έ'θ'ά'βγάλιν'τς'ιμου'δγιά'πουτέ'καμνιά'φουρά.....

Έ, βρε'Τρίβ'ουλα, νά'ζταν'τσι'νάβλιπ'ις'του'μακαρίτ'του'Βινιζέ'λου'τίλιγια'έκανι'ζ'άν'αρχινίζαν'τσ'ανιβέναν'τα'δίχτιγια'μι'τα'μαρμπαπούνια! Κ'άτ'μαρμπαπούνις'μι'τα'μουστάτσα! Κατουρίθ'τσι'αμ'τ'χαράτ. Ιμ'ίς'μι'του'Ρόμπιν'ζον'πίγαμι'κουντά'μι'μνιά'ψαρό'βαρκα'τσι'τουν'βλέπαμι. Γιλού'ζαν'τσι'τ'αφτιάτ, που'λέγι'ι'λό'γους. Α'μ'ίς'πλιά'γι'Θρασίβ'ου'λουσ! Ό'ζου'τ'ίλιγι'μπράους'i'Βινιζέλουσ'τό'ζου'κουρδόνου'ντουν'π'άζ'τι'μπλόρ'τ'«Λέουν». Έτς'να'μ'ίρτι'νά'φουνάζου: «Κρίμας'τν'ίξιπνάδας'κιρ'Πρόδ'ιδρι! Αμ'έ'ντα'βλέπς'που'ίνι'ψουφ'μένα. Ψάρ'που'πγιάνιτι'τσι'νι'τν'όρα'γένιτι'νά'μ'ι'ζπαρταρά'άμα'ξινιρζι!»

Πόσα'χρόνια'ίνι'αμ'τα'δικα'πέντι'ίσαμι'σίμυρα! Ικουσιδγιδ'θ'ά'κλίζιν'του'Μά! Έ, τό'ρα'ίνι'i'π'ρότ'φουρά'που'βγένι'του'μ'ις'τικ'ό'αμ'του'ζτόμαμ. Ί'Βινιζέλουσ'τσι'στον'άλου'γκόζμου'π'θ'αν'αντα'μόζαν'μι'του'Θρασίβ'ουλου'θ'ά'τουν'ζιστινί'για'μιγάλου'ψαρά.
 Χέρι ΒΑΣΙΛΙΟΣ ΑΠΙΚΟΣ

Τὰ τελευταία σοβαρὰ γεγονότα τῆς ἑβδομάδος

ΠΟΥ ΘΑ ΧΟΡΕΨΟΥΜΕ

Αὐτοῦ βράδυ τελευταῖο Σάββατο τῆς Ἀποκριᾶς δὲν ὑπάρχει κέντρο πού νά μὴ δίνει χορό. Οἱ κριότεροι ὅμως εἶνε δύο. Τῶν ἡλεκτροτεχνιῶν στὴ «Σαπφώ» καὶ τοῦ «Ἀρεῶς—Παλλεστιακοῦ» στὸ «Πάνθεον». Σ' αὐτοὺς ἔχει δώσει τὸ ραντεβού του ὁ καλλίτερος κόσμος. Εἶνε ἄλλως τε οἱ πρῶτοι χοροὶ πού θὰ ἐμφανισθοῦν καὶ μᾶσκες ἀριστοκρατικές. Διότι ἐν τῷ μεταξύ οἱ τρεῖς προηγηθέντες ἐπίσημοι (Τεκτόνων, Παροχῆς καὶ Νυκτερινῆς) ἐξήντησαν τὰ βεστιάγια τῶν Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων, πού δὲν ἐννοοῦν νά φορέσονται δυὸ φορὲς τὸ ἴδιο φουστάνι. Οἱ πὺ πετυχημένες μᾶσκες πού θὰ δοῦμε κατὰ τὰς τελευταίας ἀπολύτως ἐξηκριβωμένας τριβολικὰς πληροφορίας εἶνε καὶ αἱ ἑξῆς: Ριζικά Μπούμπουρα-Σπανιόλος, Μαρούλα Β. Κατσάνη-ναντάκι (δὲσοι τὸ εἶδαν τὴν Κυριακὴ σπῖτι του ἔχουνε νά λένε γιὰ τὴν κομψότητα, τὴ χάρη, τὴ δροσιά καὶ τὴν ὁμορφιά του) Ριζικά Ἀλεβιζάτου-Μάρθα Ἐγγερθ τσάρντας, Ἐλενίτσα Καρατζᾶ-Μάρθα Ἐγγερθ, οὐγγαρέζα χωρική, Ἰωάννα Μπούμπουρα-Γκροῦμ μπλέ, καὶ Μυρσίνη Ἀντωνίου-καμαριέρα.

Δέον νά σημειωθῆι ὅτι οἱ μεταμφιέσεις τῆς Μάρθας Ἐγγερθ ἔγιναν ἐπὶ τῇ βάσει φωτογραφιῶν τῆς εὐνοουμένης τοῦ Φωκαέως, αἱ ὁποῖαι ἔχουν μεγαθυνηθῆι εἰδικῶς γιὰ τὶς ράφτες ἀπὸ τεμάχια τῶν φίλων, κτηθέντα χάρις εἰς τὴν εὐνοίαν τοῦ Ἀγκόπ.

Αἱ διαλέξεις τῆς Νυκτερινῆς

Προχθὲς Τετάρτην τὰ παιδιὰ τῆς Νυκτερινῆς εἶχαν πάλι καινούρια πνευματικὴ πανδαισία. Ὁ κ. Μανώλης Κάβουρας τοὺς μίλησε περὶ «Συνόρων καὶ Κρατῶν», ἂν ἀληθεύουν βέβαια οἱ πληροφορίες μας. Τὸ θέμα ἦτο λίαν ἐνδιαφέρον καὶ τὸ παρηκολούθησαν οἱ μικροὶ ἀπόκληροι τῆς Τύχης, πού δὲν πρόκειται ἴσως εἰς τὴν ζωὴν των νά περάσουν τὰ φανάρια, μὲ μεγάλην περιέργειαν.

Ὡς πληροφορούμεθα καὶ ἄλλοι φιλόμουσοι καὶ φιλιάνθρωποι συμπολιταὶ πρόκειται νά μιλήσουν εἰς τὴν Νυκτερινὴν Σχολήν. Μεταξὺ αὐτῶν εἶνε καὶ ὁ φίλος κ. Ἰωάννης Καζαδέλης ὅστις προτίθεται νά τοὺς ὁμιλήσει περὶ τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς γένεσος τοῦ λευκοῦ ἄρτου, ὁ διευθυντὴς τῆς Ἐκδοτικῆς περὶ χρυσοῦ, ὁ κ. Ν. Παρισκωναϊδῆς περὶ τῶν τελειοποιήσεων τοῦ ραδιοφώνου καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποκτίσεως ἐνὸς φετεινοῦ μοντέλου τῆς «Φίλιπς» καὶ ἄλλοι ἐπὶ ἄλλων θεμάτων ἐξ ἴσου χρησίμων εἰς τοὺς μικροὺς εὐτυχεῖς καὶ σοφοὺς συμπολίτας τοῦ μέλλοντος.

ΣΠΑΣΤΕΤΑ !

Οἱ κ. κ. Μαλάκῆλης καὶ Σαράντος εἰδοποιοῦν τὴν ἀξιότιμον πελατεῖαν των καὶ γενικὰ ὄλους τοὺς Μυτιληνίδες πού θὰ διασκεδάσουν αὐτὲς τὶς μέρες νά μὴ στενοχωριῶνται γιὰ τὰ σπασμένα, γιὰτι μπόρουν νά τὰ ἀντικαταστήσουν μὲ ἐλάχιστα χρήματα, λόγῳ τοῦ μεγάλου ἐπεσοῦ τῶν εἰδῶν τοῦ καταστήματός των.

ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ ΜΑΣ

Πρὸς τοὺς Κυρίους Κυρίους λογίους τῆς Ἀθῆνας Θεοτοκᾶν, Σεφέρην, Τερζάκην καὶ Σία Ἀθῆνας

Φίλοι Κύριοι,
Στὰ «Νεοελληνικά Γράμματα» διάβασα πὺς ἀποφασίστηκε νά γίνει ἐνα συνέδριο λογίων, πού θὰ ρυθμίσει τὸ ζήτημα τῆς ὀρθογραφίας τῆς δημοτικῆς γλώσσας. Μὲ εὐχαριστήσῃ μου εἶδα πὺς σεῖς πατρὸνάρετε τὴν ἀξίεπαινη κίνηση τοῦ Συνεδρίου καὶ σὰς ζητῶ τὴν ἀδεια νά σὰς σφίξω θερμὰ τὸ χέρι. Πρὶν ὅμως ὀφείλω νά ζητήσω συγγνώμην ταπεινότητα διότι ὁ «Τριβόλος» ἐδῶ καὶ χρόνια ἔχει λύσει ριζικὰ, μὲ τὴ φωνητικὴ γραφῆ, τὸ ζήτημα αὐτό, χωρὶς τὴν ἀδεια σας τοῦλάχιστον. Ἐλπίζοντας νά μὲ συγχωρήσετε γιὰ τὴ ἀσθάδικη σπουδῆ μου, καὶ πιστεύοντας πὺς οἱ ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου σας θὰ εἶνε ριζικώτερες ἀπὸ κείνες πού ἔχει ἐφαρμόσει τὸ ἐπαρχιώτικόν μας περιοδικάκι, θεωρῶ καθῆκον νά ὑποδείξω στὸ Συνεδριό σας μερικὲς ἀπαραίτητες, κατὰ τὴ γνώμη μου, ὀρθογραφικὰς μεταρρυθμίσεις, πού ἐγὼ δὲν κατῴρθωσα νά τις ἐπιβάλω ἴσως ἐπειδὴ μοῦ λείπει τὸ κύρος τὸ δικό σας.

Ἄν ἔχετε τὴν κάλοσὺνη καὶ καταδέχεσθε, πάρετε σημείωση τῶν ὀλιγων αὐτῶν ὑποδείξεών μου :

α) Στὶς λέξεις πού ἀρχίζουν ἀπὸ ρὸ νά καταργηθῆι ἡ δασεία. Π. χ. τὸ βακί νά γράφεται τοῦ λοιποῦ ρακί.

β) Στὶς λέξεις πού διπλασιάζεται τὸ ρὸ εἴτε ἀπὸ ἀδῆση καὶ ἀναδιπλασιασμοῦ εἴτε ἀπὸ σύνθεση καὶ ἀφομοίωση νά καταργηθῆι ἐπίσης τὸ πνεῦμα ἀπὸ τὸ ἕνα ρὸ. Ἐγὼ προτιμῶ νά καταργηθῆι ἡ δασεία καὶ νά γράφουμε ἔρριψα ἀντὶ ἔρριψα, ἄρρωστος ἀντὶ ἄρρωστος κτλ.

γ) Νά καταργηθοῦν τὰ διπλᾶ σύμφωνα ὕστερ' ἀπὸ ἀφομοίωση. Π. χ. νά γράφουμε ὁμορφιά, πράμα κ.λ.π. μὲ ἕνα μί.

δ) Νά λείπει μιά γιὰ πάντα ἡ ὑπογεγραμμένη—πού κακὸ χρόνο νάχει—κάτω ἀπ' τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὠμέγα, ὅπως συμβαίνει στὶς λέξεις Ἄδης, ἄσμα, φδῆ, σωνφδᾶ, καὶ τὰ τέτλια.

ι) Σὲ λέξεις σὰν τοῦτες : Βακάλης, βεκιάρης, βαμβάκι, γάζι, δουζίνα, δεμί-σαιζόν, νά ἐπιτραπῆι ὁ φθόγγος μπ, γκ, ντ, καὶ νά γράφουμε μπαμπάκι, γκάκι, ντουζίνα κλπ.

Ἐπὶ τῶν ἀλλῶν ἐπιβεβλημένες μεταρρυθμίσεις μὰ φοβοῦμαι πὺς ζητῶ πολλὰ καὶ ὑποκλίνομαι βαθυσεβάστως, μὲ τὴν ἐλπίδα πὺς τὸ Συνεδριό σας θὰ θελήσει νά περιλάβει στὶς μεταρρυθμιστικὰς του ἀποφάσεις τοῦλάχιστον τὴν κατάργησιν τῆς δασείας τοῦ ρὸ καὶ τῆς ὑπογεγραμμένης τοῦ ἄλφα καὶ τοῦ ὠμέγα.

Ἐρρῶσθε λοιπὸν ἀπὸ τώρα χωρὶς δασεία «ΤΡΙΒΟΛΟΣ»

ΡΕΚΟΡ

Μιά παρέα εἰς ἕνα σπῖτι βορειοανατολικῶς τῆς πόλεως κατῴρθωσε νά καταρρίψει ἐσχάτως τὸ παγκόσμιον ρεκόρ χαρτοπαιξίας παίζοντας ἐπὶ 23 συνεχῶς ὥρας ἄνευ διακοπῆς. Ἐχάθησαν πολλὰ χιλιάρικα. Ἐνας ἀπὸ τοὺς πὺς εὐγενεῖς παίκτης ἔχασε 42 τοιαῦτα ἀγογγύστως. Παρὰ τὴν τὸσην χασούραν ὁ ἐν λόγῳ εὐγενέστατος συμπολίτης ἀποχωρῶν τοῦ φιλοξένου οἴκου περὶ ὥραν 21ν τῆς ἐπομένης ἐδήλωσεν: «Ἀπόλεσα τὸ πᾶν πλὴν τῆς τιμῆς». Καὶ πράγματι μόλις ἐξημέρωσεν ἡ ἐπιούσα ἀπέστειλεν εἰδικὸν διανομὰ μὲ 7 φακέλλους περιέχοντας διάφορα ποσὰν 5—20 χιλιάδων καὶ ἐπισκεπτήριον μὲ τὰς λέξεις «εὐχαριστῶν θερμῶς». Φανταζόμεθα ὅτι καὶ οἱ ἀποδέκται ἔμειναν πολὺ εὐχαριστημένοι, διότι προθύμως ἐπέστρεψαν μέσον τοῦ αὐτοῦ ἀπεσταλμένου εἰς τὸν τζέντλμαν παίκτην διάφορα ἀντικείμενά του συμβατικῆς ἀξίας καὶ συγκεκριμένως ἕνα μολυβάκι, μία δεκάρα, ἕνα πενήνταλεπτον, ἕνα κλειδάκι, ἕνα φιαλίδιον πυρηνελαίου κενόν, ἕνα σπῖρτο καὶ μία ὀδοντογλυφίδα !

ΑΠΛΕΤΟΝ ΦΩΣ !!

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν. Ἄν θέλετε νά τὸ δῆτε καὶ σεῖς δὲν ἔχετε παρὰ νά προμηθευθῆτε ἠλεκτρικὰς λάμπες μάρκας «ΛΟΥΞ» τῶν ἐργοστασίων Δημ. Π. Παπανοποῦλου, πού πωλοῦν ὄλα τὰ καταστήματα ἠλεκτρικῶν εἰδῶν. Μπροστὰ στοὺς λαμπτήρες «Λουξ» ὄλοι οἱ ἄλλοι φαίνονται σὰν πυγολαμπίδας κινῶς κωλοφωτιέες.

Εἰς τὸν βῶμον τοῦ κληρονομοῦ

Κάποια γιὰγιά τῆς Σουράδας, πληροφορηθεῖσα τηλεφωνικῶς ὅτι εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς πόλεως ἐγένετο ἕνα ἀπὸ τὰ τελευταία βράδρια χαρτοπαικτικὸ μακελιό, καθ' ἣν ὄραν ἐνανούριζε τὴ μονάκριβη ἐγγονή της ἡκούσθη ἰκετεύουσα τὸ νεογνόν: «Ἐλα πιά, ξιτανέλιμ, κάνι νάνι νά πᾶ νά κάνου καμιά μπλόφα.»

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Ἀνεχώρησε τὴν Κυριακὴν εἰς Ἀθῆνας ὁ φίλος κ. Βασιλάκης Κούμπας, ἀφοῦ ρεζίλεψε ποικιλοτρόπως καὶ κατ' ἐπανάλησιν τὸ φράσκο, χορεύοντας ζεῖμπέκικο καὶ καρσιλαμά σ' ὄλους τοὺς χοροὺς τὶς μικρὰς ὄρες.

— Ἐπίσης ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθῆνας ὁ ζωγράφος μας κ. Δημητράκης Παγίδας διὰ νά παρακολουθῆσι τὰς τελευταίας προόδους τῆς διακοσμητικῆς τέχνης.

— Ἐπανεκάμψεν ἐξ Ἀθηνῶν ἡ Κα Ἐλενίτσα Σ. Βουρνάζου μετὰ τῆς ἀρτιγεννήτου δος θυγατρὸς της.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οὐδεμίαν σχέσιν ἔχω μὲ τὴν σύνταξιν τοῦ «Τριβόλου» καὶ ἔστω πρὸς γνῶσιν συγγενῶν καὶ φίλων. Νινίκος

ΒΙΑΣΤΗΚΕ

Ἐποχὴν ἐκπεσοῦν διανύομε. Ἴσως διότι οἱ καταστηματαῖοι ἀντιλαμβάνονται πὺς, μὲ τὰ ἔξοδα τῶν χορῶν, δὲν μποροῦν νά περιμένουν πελατεία. Ὅλα τὰ λεφτὰ γίνονται ῥόμπες, σεξπαντίνες καὶ κρασί. Τὸ σύνθημα τοῦ ἐκπεσοῦ τὸ ἔδωκε ἕνα γιγαλάκι. Ὁ κ. Καραμαλῆς. Θὰ ἦτο ὁ μόνος πού θὰ ἔπρεπε νά ἐπιμείνει στὶς τιμὰς του τοῦλάχιστον ὅπου νά περάσουν οἱ ἀποκρηές. Στὰ ρωμέικα γλέντια, ὡς γνωστὸν, γίνεται θρήνος στὰ ποτήρια. Ἐκεῖ ξεθυμῶν οἱ μεθυμένοι.

ΚΑΨΤΕ ΤΡΙΧΑ !

Τὰ Καλλιτεχνικὰ Τυπογραφεῖα τοῦ «Τριβόλου» κείμενα ἐπὶ τῆς πλατείας Κωνσταντινουπόλεως καὶ μετὰξὺ τῆς Ἐθνικῆς καὶ Ἐκδοτικῆς Τραπεζῆς ἐκτελοῦν παντὸς εἶδους τυπογραφικὰς ἐργασίας ἀπὸ τὸ ἐπισκεπτήριο καὶ τὸ ἐπιστολόχαρτο ὡς τὸ πὺ δύσκολο ἔντυπο, περιοδικὸ καὶ βιβλίον μὲ ταχύτητα, καλαισθησία καὶ φθῆνια ἀσυνήθιστη γιὰ τὴ Μυτιλήνη. Ἄν ἔχετε νά δώσετε παραγγελία καὶ βαρῦστε νά ἐπισκεφθεῖτε τὰ τυπογραφεῖα τοῦ «Τριβόλου», μολοντί μπορεῖτε νά πάτε ἐκεῖ καὶ μὲ τὰ πόδια, καὶ μὲ βάρκα καὶ μὲ αὐτοκίνητο καὶ σιδηροδρομικῶς, τηλεφωνήστε 4—75 καὶ θὰ δῆτε τὸ Μωάμεθ τρέχοντα πρὸς τὸ δρος τὴν ἴδια στιγμῆ.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣ

Τὴν Τετάρτη βράδυ ἡ ἀριστοκρατικὴ Μυτιλήνη τῶριξε πάλιν ἔξω. Ὁλος ὁ καλὸς κόσμος συγκεντρώθηκε στὴν «Πρόδο» ὅπου δινότανε ὁ ἐτήσιος χορὸς τῆς Λέσχης. Ἀπ' τὰ μεσάνυχτα ὡς τὶς 4 καὶ στὰ διαλείμματα τοῦ χοροῦ ἡ ὠραία ντιζέζα τῆς «Ἀίγλης», ἔτερπε τὴν ἀκοὴν καὶ τὰ ἀχόρταγα ὄμματα τῶν χορευτῶν μὲ τὸ τραγοῦδι καὶ τὴν ἐμφάνισή της. Πολλὰ φιλόμουσα μέλη τῆς Λέσχης καὶ πρὸ παντὰς τὰ παρήλικα θὰ ἤρχοντο νά μὴ διέκοπτεν ὁ χορὸς τὸ τραγοῦδι.

Στὴ ρούμπα διεκρίθησαν οἱ Κύριοι, Κύριοι: Ἀπόστ. Σιφναῖος, Νικ. Νιάνιας, Βασ. Γούτος, Βασ. Καμπᾶς, Παν. Καμπούρης, Μανώλης Καμπᾶς, Θεμ. Παραδέλλης, Στέλιος Σουρλάγκας, Ζαφ. Γιαννέλης, Μιχαὴλ Εὐγενίδης, Γεώργ. Βοστανῆς, Ἄριστ. Νιάνιας, Πάνος Μάνδρας, Βάνιας Σιφναῖος, Μαρῖνος Εὐστρατίου, Βασ. Γρημάνης, Ἄριστ. Μπίνος, Ἄρ. Δουκαρέλλης καὶ ἄλλοι.

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἀντιπρόσωποι καὶ περιοδεύοντες φαρμακευτικῶν οἴκων ὅτι κατέφθασεν εἰς τὴν πόλιν μας ἀνταγωνιστὴς λίαν ἐπικίνδυνος, μία στρομπουλὴ καὶ ὠραία περιοδεύουσα, τῆς ὁποίας τὰ προϊόντα ἔγιναν ἀνάγκαστα. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ὑποστήριξιν πού τῆς ἔκαμε ὁ ὠραῖος ἐπίσης πρόεδρος τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου κ. Χρ. Καρατζᾶς, ὅστις δὲν ἠρκέσθη μόνον εἰς τὴν μεγάλην παραγγελίαν πού ἔδωκεν ὁ ἴδιος ἀλλὰ περιήγαγε τὴν ἀντιπρόσωπον προθυμότητα καὶ εἰς ὄλας τὰς κλινικάς, τὰ ἰατρεῖα καὶ τὰ φαρμακεία ἑξαίρων τὰ... προϊόντα τῆς εὐφραδέστατα.

ΝΕΚΤΑΡ

Δοκιμάσατε τὰ μωσχάτα κρασιὰ «ΣΑΜΟΣ» τοῦ Γκόλντισταῖν καὶ Γαλάνης, πού ἀντιπροσωπεύουν στὸ νησί μας οἱ κ. κ. Ζενοφῶν Ἀμμανίτης καὶ Γ. Χαχάλιος. Ἀπ' αὐτὰ πίνουν ὄλοι οἱ μαρακλήδες. Τέτια θὰ πίνουν καὶ οἱ θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου ἂν ζῶσαν σήμερα.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Προφῆς τοῖπουρο ντανῶν παρὰ τῷ κ. Παν. Τοῖπουρα. Προσκαλεσμένοι πολλοὶ καὶ διάφοροι μετὰξὺ τῶν ὁποίων τὸ Γκουγκί, τὸ Μικῆς, ὁ Γρηγόρης Παπουλιάς, ὁ Παπατζώρτζης καὶ ἄλλοι.